



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati  
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata  
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem  
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.  
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum  
festiuitatibus habitae

**Landsberg, Johannes Justus**

**Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII**

Cuiusmodi esse debeamus, vt Christum intranos digni simus suscipere.  
Ser. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Thus quomodo mystice offerendum fit Deo.

1. Theff. 4. Myrrham quomodo quis mystice Deo offerat.

Vota monastica qui Magorum tria munera designant.

purgatissimum. Idem si voluptatibus carnis & sensualibus delectationibus (quatenus temperanter fieri oportet) abdicatis, sciuerit creaturis ad solam necessitatis ministerium uti, sciuerit quoque vas suum possidere in sanctificationem & honorem, non in passionem desiderij, castam interea ac mundum Deo vouens animam, thus candidum odoriferumque credendus est obtulisse. Qui si denique proprias non modo voluntates sciuerit mortificare, verum etiam consilia & iudicia sua contemnere, carnem affligere, alterius iustitibus subijci, alieno consilio intrepidus inniti (quod alioqui tum doctis, tum deuotis haud exigua est pugna) proculdubio sanctae mortificationis myrram exhibet Deo. Addendum postremo (ut etiam nobis non nihil tribuamus) haec tria munera tribus in religione monastica respondere votis. Siquidem per votum paupertatis non modo aurum, sed etiam mundum offerimus Deo vniuersum, quippe qui posthabitis omnibus, soli Deo innititur, nihil de hoc mundo, quatenus ad dominium respicitur, habentes, & in Christomnia, hoc est, nihil extra ipsum concupiscendo possidentes. Porro per votum castitatis, quod dictum est, offerimus thus. Myrrham verò per obedientiam votum, per abnegationem nostri & omnimodam mortificationem. Quae omnia vtinam sicut à nobis exigentur districtè, ita fideliter soluamus & deuotè, praestante Domino nostro Iesu Christo, qui est benedictus in secula, Amen.

### IN SOLENNITATE PURIFICATIONIS BEATAE MARIAE SEMPER VIRGINIS.

*Cuiusmodi esse debeamus, ut Christum intra nos digni simus suscipere.*

*Sermo I.*

Cantic. 4. Luc. 1. & 2. Humilitas Mariae virginis quant.

Humilitas Iesu quant. Luc. 2. Leuit. 12. Leuit. 17.

Actor. 1. Matth. 11.

**A**ccepit puerum Iesum Simeon in vlnas suas. Luc. 2. Cùm sanctum Euangelium nobis nocte legeretur, nullum nostrum arbitror fuisse iracundum charissimi, quem non humilitas pudicissimae Virginis, subiectio & obedientia Iesu infantis, alacritas denique & deuotio sancti Simeonis, ad compunctionem mouerit: quandoquidem virgo mundissima tota pulchra, & tota semper immaculata, sine viro fecunda, sine dolore puerpera, & post partum manens integra, ut alia quæuis mulierum, & quæ fontem genuerat claritatis & puritatis, velut immunda, purificationis compleuit ritum: sed nullo volens gaudere priuilegio sanctitatis, nulla præminencia fieri singulari nulla prærogatiua cæteris haberi præstantior, sed inter alias mulieres peccatrices, corruptas & immundas, ut illarum vna non erubuit reputari. Deinde filij Dei humilitatem, subiectionem & obedientiam quis non miretur? Impudicus perinde ac si peccator esset, voluit circumcidi, quum legi non tam esset obnoxius, quam à peccato fuit alienus. Hodie verò, & ut peccator per hostiam expiari, & ut seruus quinque voluit siclis redimi. Sic iam primum ingrediens mundum, viam humiliationis non tam sermone, quam opere voluit docere. Atqui verbo quidem tacuit infantulus, quod exemplo nunquam non predicauit. *Discite, inquit, à me, quia mitis sum & humilis corde.* Cæterum, hæc meditari tamen multum ad profectum nostrum attineat, tamen quasi super virtutem est nostram tantam Saluatoris perfectionem imitari. Quamcumque



VI  
3

cungq. n. nos extēdimus, quātūlibet enitimur, quātūuis deniq; vel proficimus,  
nihil humilitati Christi, sed ne Mariæ quidē nostra humilitas valer cōparari.  
Ad simplicē hominem, ad nobis similem, ad sanctum Simeonem (cuius laus  
est in Euangelio) nos conuertamus, ad decrepitum senem, in quo iuuenilis  
fidei ardor viger, in cuius corpore iam iam morituro deuotionis feruor re-  
pullulat. Senex diu ille vixerat, promissum habens à Spiritu sancto, nisi vitā  
vidisset, mortem non gustaret. Ad hoc quippe mors eius protelabatur, vt vitā  
videret, pro qua mortem non solum non metueret, verū etiam desidera-  
ret. *Responsum* quippe (vt dixi) *acceperat à Spiritu sancto, non visurum se mortem,*  
*nisi videret Christum Domini.* Venit itaque Christus, aduenit & Simeon ilicō,  
gratulabundus accurrit senex: sed præ desiderio Christum videndi, oblitus  
tremulæ senectutis, annosāq; imbecillitatis immemor, venit profectō fe-  
stinus ad Christum, senex ad infantulum, creatura ad creatorem, moriturus  
ad vitam. Accepit eum in vlnas suas, strinxit brachijs deuotionis. In quo cūm  
amore suum pasceret, tanquam olor finem suum præsentiens, iubilum  
cordis sui dulci cantico manifestauit, dicens: *Nunc dimittis seruum tuum Domi-*  
*ne, secundum verbum tuum in pace, &c.* O quam salutiferum esset, fratres charis-  
simi, senis huius deuotionem imitari, Christum ardentem desiderare, expe-  
ctare longanimitē, suauiter amplexari, eidem coniungi feliciter, gustumq;  
ipsius suauissimum experiri. Heu quotidie nos Sacerdotes Christum quidem  
amplectimur, sed eidem non coniungimur. Corpus eius accipimus, sed spiri-  
tu ipsius non vegetamur. Ad ignem sedemus, & frigidi manemus. Vtinam  
nobis vel in vltimo termino vitæ nostræ contingeret experiri, quod hodie  
Simeō sanctus senex persensit, exclamans: *Nunc dimittis seruum tuum Domine,*  
&c.

Luca 2.

Luca 2.

Verūm, nemo persuadeat sibi Christi dulcedinem posse gustare, nemo cum  
Simeone eadem munera expectet, nisi ipse quoque Simeonem spiritualiter in  
se exprimat. Et vt clarius dicam, si Christum in vlnas accipere, si cordis illum  
cupimus constringere complexu, eisdem moribus nos institui necesse est,  
quibus in Euangelio Simeō prædicatur. Principio itaque consideranda venit  
nominis interpretatio. Simeon namque tristitiam audiens interpretatur.  
Porro tristitiam audire dicitur is, qui super desolatione proximi sui com-  
patitur, qui tristitiam fratris facit propriam: qui denique onera proximorū  
non solum patienter, verū etiam benigniter portat. Hi vocantur in Euan-  
gelio misericordes, digni profectō qui cum sancto Simeone Christe Iesu te,  
non solum misericordem, verū etiam misericordiam ipsam, hodie suscipi-  
ant in medio templi tui Deus: quandoquidem non fallit quod ore tuo bene-  
dictio nobis promittitur, beatos misericordes, quoniam ipsi misericordiam  
consequuntur.

Simeonē  
quomodo  
quis mysti-  
cē in se ex-  
primere de-  
beat.  
Simeon  
quid inter-  
pretetur.  
Matth. 3.

Psal. 47.  
Matth. 5.

Subiungitur autem Simeonem fuisse in Hierusalem, hoc est, in visione  
paci. Sic enim qui norunt Hebraum interpretantur. Quo nimirum insinua-  
tur, ei qui in templo Dei, hoc est, in corde suo (siquidem Apostolo monente,  
*templum Dei sumus nos*) Christum desiderat suscipere, necessarium fore, vt sit  
in visione, hoc est, in gustu paci internæ, quandoquidem Christo nisi in pace  
non est locus. Si igitur o frater (nouellis plantis loquor) vis in Dei templo,  
hoc

Hierusalem  
quid inter-  
pretetur.  
1. Cor. 3.

Psal. 48.





Pax cum  
tuis seruan-  
da qui sit.  
Iob. 27.

Iustus quis  
dicatur.

Esaiæ 66.  
1. Ioan. 4.  
Lucæ 2.  
Lucæ 1.

Simeon quo  
quis mysti-  
cè fiat.

Thren 3.

hoc est, in corde tuo Christum suscipere, esto in Hierusalem, tene pacem. Pa-  
cem dico, cum Deo, cum proximo, cum temetipso. Quam ut triplicem ha-  
beas, aut perfectius habeas, serua Dei non solum mandata, verum etiam be-  
neplacita. Esto sollicitus eidem fideliter reddere vota tua. Cura ut aut recte a-  
gentem, aut humiliter poenitentem, non reprehendat te cor tuum in omni  
conuersatione tua. Nihil in corde tuo resideas, quod medium seu interstitium  
faciat inter te & Deum. Deinde, ut cum proximo pacem teneas. Serua obedi-  
tiam & reuerentiam superioribus Concordiam in bono & equalibus, pietatem  
humilem omnibus. Postremo, ut solus quoque in pace possis habitare, noli  
animum tuum occupare his rebus, quæ te non attinent. Noli anxius sollici-  
tari pro his, quæ tuam non exigunt curam, quorum ratio abs te non exquiri-  
tur. Neminem curiosè obserues: quin potius hoc tibi cura sit, ut desit ut &  
secreta aliena nescias. Nec omnia quæ vides, videas, hoc est, multa tanquam  
surdus, mutus & cæcus prætereas, ea potissime, quorum cura vana est aut  
perniciosa. Alioqui si in aliena oculum intendas, tui immemor factus, quo-  
modo suspiciones, iudicia, cogitationes amaras, & cætera id genus pacem  
turbantia poteris excludere? Sequitur hinc in commendatione Simeonis,  
quod fuerit iustus. Iustus dicitur, qui talem se gerit ad alium, qualem erga  
se alios vult haberi: non contemnit, quia sperni renuit: non facit iniuriam,  
quia pati recusat. Erat itaque Simeon iustus, erat & timoratus. Atque merito  
quidem, quippe cum timorem Domini semper comiteretur humilitas. Et Do-  
minus haud donet se nisi tremantibus atque humilibus brachijs amplexan-  
tibus. *Super quem, inquit, requiescet spiritus meus, nisi super humilem & quietum,  
& tremantem sermones meos?* Verum, quia à timore laudatus est, ne eum mel-  
ligamus timorem, quem foris mittit charitas, sequitur: *Et expectabat consolationem  
Israël. Quam consolationem; Sanctam haud dubium atque diuinam.* Namque  
carnalem atque mundanam iam olim longè à se abdicauerat, detestans aliter  
exultare, præterquam in Domino Deo salutari suo. Quamobrem & Spiritus  
sanctus erat in eo. Nunc igitur charissimi, si Simeon esse voluerimus, si Christum  
intra nos suscipere cupimus, si denique desideramus spiritualiter obtinere in  
veritate, quod paulò post agere nos mysticè significabimus per susceptionem  
candelæ, quæ prædicta sunt, nobis erunt necessaria: videlicet ut simus com-  
passiui, quieti, vnanimes, iusti, timorati, terrenarum voluptatum contem-  
ptores, expectantes in silentio salutare Dei. Veniamus denique non minus  
spiritu, quam corpore in templum (quod quid sit, scilicet in spiritu venire, a-  
lijs experiendum simul ac tractandum relinquo.) Ut tandem & nos quoque  
Christum Iesum Dominum nostrum, propter nos quidem infantulum, pa-  
tri verò coeternum, intra vlnas cordis nostri suscipere mereamur, brachijs  
amoris ipsum constringere, pariterq; ab eodem astringi, eius gratia illumi-  
nari, & eius igneo amore accendi. Quod recipiendo candelam ardentem vo-  
tis omnibus desiderare & petere debemus: atque reportando candelam, in  
mysterio illo ipsum pro nobis atque nos simul cum illo, patri in laudem &  
beneplacitum offerre. Quod nobis idem largiatur Dominus Iesus  
Christus, in æternum benedictus,

Amen.